

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre.	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "

PÉNZKÜLD EMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

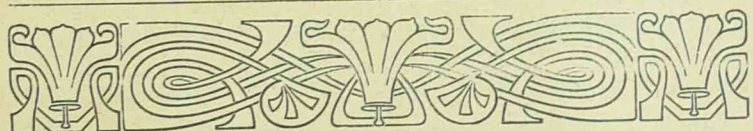
Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
sékelt díjak egyezség szerint.

XI. évfolyam.

Szászsebes, 1907. Március 21.

12. szám.

Itt a tavasz!

Bár hazánk sok vidékén még magas hó borítja a földet és vastag jégpáncél takarja a vizeket, tehát még valóságos tél uralkodik, azért még sem lehet eltagadni, hogy itt a tavasz. Ha beköszöntését nem is jelezné az a lágyabb szél és langyos eső, mely két nap előtt régen várt kedves vendégként beköszöntött, csalahatalanul bizonyítja megérkeztét a kalendárium, mely azt mondja, hogy a tavasz március 21-én, tehát éppen lapunk mai számának megjelenése napján veszi kezdetét.

Hosszu, szokatlanul hosszú volt az elmúlt tél s az országosan érzett tűzifahiány következtében didergő embereket csak az a biztos tudat vigasztalta, hogy ez sem tarthat örökké, mert a természet örök s megváltoztathatlan törvényei szerint a telet a tavasznak fel kell váltania.

El is jött a tavasz. Előhírnökei, a vadgalambok már pár héttel előbb jelentkeztek s bár a hóval takart mezők láttára elég okuk volt megbánni, hogy az ősz óta lakott melegebb hazájukból annyira siettek az új hazába, mely fészket ad fiókáiknak s terített asztalt nyújt ugy ezeknek, mint az öregeknek, még sem tértek vissza, hanem itt maradtak. Bizonyosan őket is az a remény biztatta, hogy nem tarthat már soká

a tél, hanem meg kell jönni a tavasznak, mely megnyitja apró szivecskéiket a szerelemnek, a családi boldogságnak.

Az előhírnököket most már gyors egymásutánban fogják követni a többi kedves tavaszi vendégeink, kik nélkül közel fél éven át olyan sivár, néma volt az erdő, a mező.

A nagy természet minden élőlényét örömmámor fogja el a tavasz megnyíltával. Hogy is ne! Hiszen most egyszerre vége szakad minden inségnek, nélkülözésnek; le lehet már vetni a téli gunyát is, mert majd elég meleget nyújt az éltető napsugár. Minden élőlény örül a tavasznak, mert mindnyájának ajándékokkal kedveskedik, csak éppen a teremtmények koronája, az ember nem örülhet mindegyik az örvendezőkkel, mert bizon akárhánra az igaz inség és szükség napjai csak most következnek.

A télire ahogy, — ugy megtöltött éléskamra készletei fogytán vannak, vagy már teljesen el is fogytak, ujakat még nem nyújt a természet, csak a drága piac, ez is csak annak, akinek hozzávaló pénze van. Bizon nagyon sokan vannak, kik még a szép tavasz örömeit sem élvezhetik háboríttatlanul, hanem epedve várják, hogy azt ismét felváltsa a különféle terméseket hozó nyár.

Az emberek eme részéhez tartoznak kétségen kívül az erdészeti és vadászati altisztek is, ha éppen nem is valamennyien, de bizonyosan tulnyomó nagy részben, kiknek életük örökös tél s várják, várják, de hiába várják a kítavaszkodást.

Nehéz, gyakran emberfeletti erőt megkívánó, felelősségteljes, a legkülönbözőbb életveszedelmekkel járó szolgálat folytonos láncolata az ő életük, mely nem nyújt más örömet, mint azt, melyet a szakmájuk szeretete révén élvezhetnek. Jóformán teljesen kizárva az emberi társadalomból, az erdők vadonjában vagy félreeső aprócseprő falvakban kénytelenek leélni életük napjait, elzárva minden szórakozástól, minden örömtől.

Megbetegedésüknél nincs kéznél orvos, ki segítsen, nincs orvosság, mely a fájdalmakat enyhítse, meggyógyítsa, nem hallják Isten szolgájának vigasztaló szavát, de még az imára figyelmeztető harang csengését sem. E helyett kijut nekik bőven a vihar sivitásából s hol a kánikulai nap letűző sugarai bágyasztják, hol a hóviharak zsibbasztják fáradt testüket.

Gyermekeik, midőn abba a korba felcseperednek, hogy iskolai neveltetésben kellene részesülniök, ebben a jótéteményben nem részesülhetnek, mert édes atyjuknak az elsorolt terhes szolgálatért járó javadalmazása még a mindennapi kenyérre és a hitvány ruhácskákra is alig elegendő.

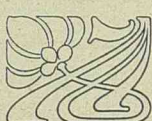
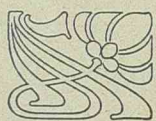
Az ilyen terhes viszonyok közt élő embernek azután hogy lehet akár a tavasz megérkezésében, akár bármi más egyébben öröme és gyönyörűsége? A nyomoruságban, a mindennapi kenyérért való küzdelemben elfásult lelke bizon elveszti fogékonyságát minden örömök és élvezetek irányában.

Még ha legalább erkölcsi elégtételt kapna hűségesen teljesített terhes szolgálatáért, ha érdeme szerint megbecsülnék, talán könnyebben tudná elviselni minden nyomoruságát, egy egy jó szó, néha egy elismerő nyilatkozat gyógyító irganyát hatna sebzett szívére, megnyugtatón ányyi sértésnek és megalázásnak kitett önérzetét, de ezekben is csak éppen olyan szegényesen, vagy még szegényebben részesül, mint más földi javakban.

Zord tél uralja tehát az erdészeti és vadászati altiszti személyzet nagy részének életét s nem csoda, ha sóvárogva várja, hogy végre valahára az is átmenjen az életet ébresztő tavaszba. Vajjon lesz-e valamikor eredménye hosszú várakozásának? Sokan, sőt a legtöbben kételkednek abban, mi azonban azt mondjuk, hogy igenis, kitavaszkodik még nekik is, de ezt a kitavaszkodást ők maguknak keil siettetniök.

Tavasz fogja majd idővel felváltani az ő télies életüket is, tavasz, melynek éltető napja leend a tervbe vett Országos Erdészeti és Vadászati Altiszti Egyesület, mely már felkelőben van s előhírnökei azok az egyes lelkes kartársak, kik már eddig sorompóba léptek, hogy felvonultassák ezt a fényes napot valamennyi kartársuk életének egére.

Ez a nap lesz majdan hivatva arra, hogy azokba a kartársakba is, kiknek szíve minden nemesebb érzés előtt zárva van, melegséget öntsön s felolvassza a közönyösségnek azt a jégpáncélját,

Éjjeli kirándulás.

— (A Pesti Hírlap után :) —
(Folytatás és vége.)

Neki a havas erdőnek, ahol a kapaszkodók sikosak s a hajlatokban lépten-nyomon gödör és horpadás van. Az ember csetlik-botlik s a hőlepte fatörzsek és rejtett göcsök száz akadályal marasztalják. Még a vadszederrinda is láthatatlan béklyót fon köréje; a csipkebokor vesszeje utána nyulkál s visszahuzza.

Előre, előre! . . . A sűrű vágás bozótja között, ahol a szarvascsapáson kívül nincsen ösvény s ezt is tökéletesen elfödi az éj. Aki itt minden fát nem ismer, aki minden hajlatnak a formáját nem tudja s aki biztos nyugalalmát ijedten elveszti: azt rögtön körülrajozza

a rémlátások kísértethada és megfosztja a tájékozódástól. — Nem jól mégy! — sugja fülébe az egyik sziszegő hang; — fordulj vissza! — biztatja a másik s mintha halkán kacagna hozzá. Előre lépj! . . . hátra igyekezzél! balra tarts! jobbra térj! . . . Mindegyik mást suttog, másra csábít. És aki hallja-hallgatja: egy álló helyben is beleizzad. Hiába fuj a metsző északi szél.

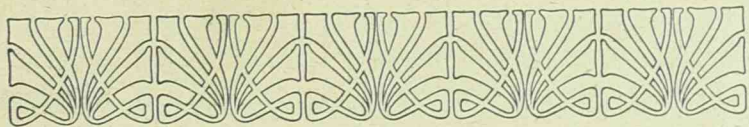
Sodorítól fujhat. Ő csak megy előre s a sűrű vágásban maga elé ereszti Nerot. A szálkásszörű ugy csuszik lopódzva, mint a kigyó. Most ő az utjelző, amíg csak a bozótból ki nem érnek.

Ott van az első völgy, az irtással, ahol az ölfa sötét tömege puposodik ki a fehérségből. A szél itt mintha a magasban kóvályogna; mintha kányák és ölyvek viaskodnának odafent, vijjogva. Lent, a völgy alján, alig hogy egyet-egyet suhint. Amerre ez a tetetlen mozgás tart, ott következnek a szakadékok; ott folyik nyáron a vörösvízű patak, amely a vasércet sodorja. Most a patak meghalt, agyondermedt. Jeges lépcsőzete százezer bicsaklással mutatja a medrét. De

mely szívüket körülövedzi s világosságot gyújtson agyukba s világosítsa fel elméjüket, hogy lássák meg az igazságát annak, hogy az ő tavaszuk csak akkor jöhet el, amikor annak eljöveteleért ők maguk siettetni és elősegíteni fogják.

Akkor, midőn majd olyan csoportokba verődve látjuk az erdészeti és vadászati altiszteket, mint amilyenekben a tavasz hirnökei: a vadgalambok élnek, mondhatják majd el, hogy:

Itt a tavasz!

A vadorzás elleni védekezés.

(Folytatás.)

mint azt már lapunk előző számában megemlítettük, a vadorzás megakadályozásának módjaira lapunk több hívének véleményét vettük.

»Egy hű előfizető« aláírással erre nézve a következő sorokat vettük:

Az »Erdészeti Ujság« február hó 21-én megjelent számában közli a »Budapesti Hirlapban egy uradalmi vadásznak a vadorzás meggátlására vonatkozó véleményét, ki az erre vonatkozó s addig megjelent javaslatokat mind elvetendőnek tartja, mert azok nem vezetnek a kívánatos eredményhez. Ezek ellenében ő — támaszkodva arra, hogy a magán uradalmaknál, sőt még a kincstárnál is sok olyan erdőőr és vadőr van alkalmazva, kiknek halvány fogalmuk sincs a tisztességről, becsületről, valamint az eskü szentségéről — ajánlja, hogy az erdő és vad őrző személyzete ne kapjon lőport, hanem — mint a kincstárnál — kész

töltényeket és ezekről legyen köteles pontosan elszámolni, hogy mire lőtte el. Ilyen módon azután az ő véleménye szerint az erdőőröktől és vadőröktől az alóbb néposztály rétegéből kikerülő vadorzók sógorság, komaság vagy más közelebbi viszony révén nem kaphatnak majd lőport s ez által az orvvadászat nagy mértékben fog csökkenni.

No, erre én csak azt mondom, hogy jó szerencse, hogy a puskaport már régen feltalálták, mert az illető uradalmi vadász ur azt bizon nem találta volna fel soha.

Vadorzó volt eddig is és lesz is mindörökkön örökké, mert hiszen a vadorzáshoz tulajdonképpen nem is kell mindig lőpor, mert míg csak cserép fazék lesz, addig lesz drót is, a törözők mestersége pedig nem fog szünetelni.

Egyébként azok az erdőőrök és vadőrök, kik a vadorzókat a vadász ur véleménye szerint lőporral eddig is ellátták, a kész töltények kapása után is ezt könnyen megtehetik, mert hiszen azokat könnyen elszámolhatják olyan módon, hogy egyszer egy rókára, máskor egy menyétre vagy más ragadozóra tettek lövést, de a vadat elhibázták. Vajjon ki fogja ellenőrizni, hogy ezek a lövések valóban megtétettek-e. Azt fogja talán erre mondani az uradalmi vadász ur, hogy ő csupán golyós töltényekre gondolt, de azután vajjon ki fogja ezekkel az apróbb ragadozókat pusztítani? Különböznék véleményem szerint a golyós töltényből is könnyen ki lehet szedni a lőport.

Az előadottakból látható, hogy az ilyen intézkedés nem vezet célhoz, de még az sem, hogy a lőpor ára 10 koronára emeltessék, mert annak a vadorzónak rendszerint többször van 10 koronája, mint a szegény erdőőrnek vagy vadőrnek.

Ellenben ha véglegesen meg sem szüntetné, de mindenesetre nagy mértékben csökkentené a vadorzást az, ha a vadorzók ellen szóló törvényt megszigorita-

oda lejutni csak nyaktörés veszélyével lehet. A szarvas ezt a szirtes hasadékot inkább átugorja.

Mintha robogna valami tul, a fák közt!... mintha halk és mégis vad vágatás nesze támadna odaát. Azt az oldalt fenyves borítja; fekete fenyves, ami minden egyéb fát kiszorít maga mellől. A fenyves hosszú karjai alól sötétek, felül havas lepelbe burkolódtak. Az árnyék itt a vaksötétségbe vész. A fényesen tul van a második völgy.

A szirtek völgye, ahol egyik szakadék a másikat váltogatja s a kőoszlopok és sziklatömbök úgy hevernek szanaszét, mintha kiklopszok dobálták volna össze-vissza, amikor egymással verekedtek. Itt a kőszalak repedéseiben már költ a madárkirály, a sas. S a meredeken lezuhanó hegyoldal, ami a völgyből is új völgybe szakad, megmutatja az utat oda, ahol a vén farkas ordított: le a disznós völgybe.

Sodorin kívül toronyiránt ide — ezen az utvonalon — ember még el nem jutott. Másnak órák keltenének, amíg a kanyargó oldalakon végigjárna ezt a

kacsaringós labirintot. Sodori meg a szálkásszörű: hipp-hopp! — már itt is volt.

A bozontos vizsla szűkölt s a gazdája mögé osonva borzolta a szőrét. Valami sötétlett előttük a hóbuckák között.

Sodori megállott. Megértette, mit jelent a Nero félős izgulása. Tudta, hogy a kutyája farkast érez.

Itt, a rengeteg szívében, legalább is négy órányira attól a paticsfalas rideg kis szobától, ahol az otthona volt!

Egy farkas az semmi. De hátha többen vannak? Most könnyen lehet, ezen a farkas szerelmet csiklandozó téli éjszakán, amikor egy dáma körül öt-hat udvarló is settenkedik. Ha itt utolérné valami balvégzet; csak a csontjaira akadhatnának rá, akik a nyomán lépésről-lépésre idáig jutnának.

Dehogy gondolt Sodori ilyesmire. A puszkája két csövében két farkas halála volt. A revolverében még haté. Aztán ha a kapca szorul, a vadászskése is itt van.

nák s az őrző személyzet fegyverhasználatát kibővítenék s e mellett — ami a fő — a birtokosok az erdő és vadőrzésre csak tisztességes és becsületes embereket alkalmaznának.

A hiba azonban az utóbbiban rejlik, mert vajjon ki kívánhatja, hogy 360—400 koronáért nem csak szakképzett, de még becsületes is legyen valaki.

Van hazánkban elég szakképzett, tisztességes, becsületes ember, csak tessék azokat tisztességesen meg is fizetni s ne toborozzák a birtokosok erdőőreiket és vadőreiket kocsisok, béresek, juhászok s tudja Isten, még mi mindenféle elemek sorából.

A mai viszonyok közt azonban, midőn — amint az egy somogy megyei grófi uradalomnál is van — az erdőőri fizetés 32 mérő szemes gabona, 1 hold föld és rét, no meg havi 16 forint, erről szó sem lehet. Az én uradalmamban ennél többje van a legutolsó gyalogbéresnek is.

Más helyen ismét több ugyan a fizetés, de ott a fővadász ur Szvatopluk ivadéka, ki vadőreit a környékbeli napszámosok közül válogatja, mert ezek azután naphosszant is levett kalappal ácsorognak a folyosóján, sőt még az erdőn is így kíséretik nagy aláztossággal. Szakképzett embereket egyáltalán nem alkalmaz, nyilván azért, mert fél, hogy az ilyenek őt, kinek semmi szakképzettsége nincs s egyedüli érdeme csak az, hogy kitűnő lövő és külföldi — valamiben könnyen lefőzhetnék.

Ezeket a dolgokat kellene megszívlelni és figyelmükre méltatni az irányadó köröknek akkor, ha majd egyszer eszükbe jut a vadászók üzelmeinek meggátolásával foglalkozni.

Odasietett ahoz a mozdulatlan folthoz, ami olyan gyanusan sötétlett a havon.

Egy istenadta őz volt. Egy kegyetlenül meggyilkolt őzsuta. A torkán akkora marás, hogy a gégeje is kilógott rajta. A hasa kikezdve, felszakítva. Még melegen gőzölgött a vére.

Tipikus, valóságos ordasmunka volt. Csak kitanult vén hóhértól telhetett.

A szálkásszörű nekibátorodott. Hisz a toportyán rég elloholt a közelgő emberszagra, amelybe puskapor illat is keveredett. Megszaglászta a kimult őzikét, de a sebeit nem nyalogatta meg. Azokon még nagyon is érzett a farkasbűz.

Sodori megcsóválta a fejét.

Mit volt mit tennie, neki készült, hogy bevégezze a farkas munkáját. Hamarjában kizsigerelte a véletlenül került zsákmányt s a hátizsákjába gyömöszölte.

Most már cipelhette haza.

Még négy órányira innen, hóban, fagyban, dermesztő éjjeli szélben.

Más ember ki nem bírta volna.

Bársony István.

Szervezkedjünk!

tél utolsó napjai úgy látszik még mindig megdermesztve tartották nem csak a természetet, hanem az erdészeti és vadászati altiszti személyzet nagy részének szívet is. Erre enged legalább következtetni az a lanyhaság, mely az országos egysüléshez való csatlakozásnál nyilvánul. A jelentkezők névsorában még felette sok hézagot látunk s érezzük hiányát az olyanoknak, kiknek jelentkezését legelőbb vártuk. Szent József napja meghozta végre a tavaszi lágy fuvalmat s olvasztja a hosszú télen át felhalmozódott jeget és havat; talán ez majd megolvasztja számos kartárs szívének jégburkát is és érdeklődést kelt bennük a saját és közös érdekek iránt. A beérkezett nyilatkozatokat a husvéti ünnepek alkalmával szándékozunk a fő nyilvántartásba bevezetni s ezért kérjük a még jelentkezni szándékozókat azoknak mielőbbi beküldésére.

Az előző héten még a következők nyilatkozatát vettük:

- 209. Molnár István, Bruznik
- 210. Gyenes Sándor, Labasinc
- 211. Hofferek Antal, Zabálc
- 212. Dubek József, »
- 213. Nagy Sándor, Petirs
- 214. Ifj. Kárpa István, Kisberezna
- 215. Dudek Ferenc, Nagyberezna
- 216. Choma János, Bercsényifalva
- 217. Schvanda József, Kispásztély
- 218. Gábor Péter, Kisberezna
- 219. Szuszla Péter, Bercsényifalva
- 220. Szvitelszky Alfréd »
- 221. Dudek Arthur, Nagyberezna
- 222. Székely János, Sebesvölgy

A tenger zsarnoka.

Egy angol ujságíró meginterjuvulta John Courly kapitányt, a leghíresebb tengeri vadászt, a kardhal vadászatra vonatkozólag. A kapitány a következőket beszélt az érdekes vadásatról:

A kardhal a tengerben élő teremtmények ura és parancsolója. A tenger zsarnoka ő, aki rendelkezik a mélységben levő állatok élete és halála fölött.

Hát a cápa?

A cápa? A cápa gyáva. Hullából táplálkozik és csak nyomorult, gyöngé állatot mer bántalmazni. A tengerészek megvetik és nem félnek tőle. A kardhal ellenben bátor és elszánt. Csak azt eszi meg, amit nyílt küzdelemben megöl és mindent megtámad, ami útjába esik. Sulya száz és ezer font között váltakozik.

A kard tulajdonképpen a felső ajak és orr meghosszabbodása. Hossza két-öt láb. Anyaga az elefántcsont-hoz hasonló. Minden évben június tizenötödike körül jelenik meg ez a hal nagy számmal körülbelül

Vadászati dolgok.

Az angol rókavadászat. Az angol rókavadászat, amelynek szezonja mostanában végződik, szinte hihetetlen költséget emészt föl. Egy angol lap nemrégiben erre vonatkozó statisztikát közölt és ebből valók a következő számok: A rókavadászat mai költsége a múlt időkhöz képest legalább is kétszeres. Ötven év előtt egy vadászat 30.000 – 40.000 koronába került, ma legalább 60.000 – 80.000 korona szükséges. Angliában és Walesben 170 nagy farka van összesen hatezer kopóval. Ehhez számítandó még 26 irországi farka 1100 és tizenegy skót, 390 kutyával. Ez állatok eltartása évenként legalább is tizenkét millió koronába kerül. Még óriásibb az összeg, amely a paripák értékét fejezi ki. Angliában és Walesben egyedül körülbelül kétszázezer vadásziparipa van, ami mérsékelt számítással is 250 millió korona értéket képvisel. Eltartásuk pedig, a tulajdonosok elég szerény becslése szerint, évi százhatvan – száznyolcvan millió korona költséget okoz. Egy vadásziparipa ára rendes körülmények között ezer koronától háromezer koronáig. Kiváló szép állatokért azonban sok ezer koronát is fizetnek. Ezen a téren a rekordot egy Wallach Jennis Ball nevű ló ára érte el 1902-ben. Ezt a paripát ötvenezer koronáért vették meg.

Párducvadászat Smyrna mellett. Szokatlan eset hírét írják Konstantinápolyból. Eszerint Anatóliában, Kis-Ázsiában nem messze Smyrnától a város határában egy párducot lőttek, még pedig nem egy állatseregletből valót, hanem igazi vad példányt. A veszedelmes fenevadat egy smyrnai erdész ejtette el, aki egy segédje kíséretében nyulavadászatra indult. Amikor a sűrűséghez értek, a kutya ijedt ugatásából azonnal

negyven mérföldnyi távolságban Izlandtól. Senki sem tudja, honnan jön, de nem vándor, hanem mély vízi hal, amely akkor jön a víz felszínére, amikor a scemberek tömegesen jelentkeznek.

Támadása érdekes. Váratlanul csap a kardhal a megzavart scemberek közé és villámgyorsasággal üt szét közöttük a kardjával. A csata után az áldozatok száza uszkál megsebesülve. Némelyik szétdarabolva a tenger színén. A legnagyyszerűbb az az élvezet, amelyet a bálna és a kardhal küzdelme nyújt a szemlélőnek. Itt élet-halál küzdelemről van szó.

A legtöbb esetben a bálna huzza a rövidebbet. Mindig a kardhal támad és az a merész elszántság, amelylyel megtámadja nehézkes ellenfelét, olyan színjáték, melyet a szemlélő soha sem feledhet el. Sokszor lehet látni, hogy egy kardhal egy bálna mellett egyetértésben uszkál. De hirtelen, minden ok nélkül, neki támad a tenger királya a gyámoltalan cethalnak és kardját beledöfi a legnagyobb emlős oldalába. Egy pár pillanat és az óriás kimul. A cethal egyetlen fegy-

sejtették, hogy valami rendkívülibb állatot fedezett fel. A segéd leugrott a kocsiról és töltött fegyverrel hatolt be a sűrűségbe. Azt hitte, hogy a kutya egy vadkant hajtott fel. Alig tett azonban mintegy 30 lépést, majd kővé meredt a rémülettől, mert pár lépésre maga előtt egy hatalmasan kifejlődött párducot pillantott meg. Azonnal rálőtt a fenevadra és egyben kiáltással értesítette az erdészt, hogy milyen vadra bukkantak. Az erdész azonnal golyóra töltött és a sűrűségbe rohanva egyetlen jól irányzott lövéssel leterítette a párducot. Az állat majd két méter hosszú. A párduc nagyon messzi vidékről vetődhetett Smyrna közelébe.

Hasznos tudnivalók.

A kigyóméreg ellenszere. Az indiai statisztika szerint évenként több mint 20.000 ember pusztul el kigyómarás következtében. Az angol kormány ennek következtében fölkerítette a bombayi tudományos intézetet, hogy tanulmányozza a kigyó mérget és kutassa ki ennek gyógyító szerét. Igen érdekes értesítést írt Boeze dr., tengerészeti törzsorvos a bombayi intézet berendezéséről és a kísérletekről, amelyeket a mérges kigyókkal végeznek. Az intézetben körülbelül 100 mérges kigyót tartanak, egyenként elkülönítve erős ketrecekben. Ha arról van szó, hogy valamelyik kigyó mérget ki kell venni az állat méregfogából, akkor előlép egy ügyes és merész benszülött indus erős fafogóval és hirtelen megfogja vele a kigyó fejét a nyakrészénél. Erre az állat akarva nem akarva kénytelen a száját kitátani. A méreg tudvalevőleg a kigyó felső állkapocsínyezetjén fejlődő méregzacskóban gyűlik össze és vékony csövön a méregfogba ömlik. Két ilyen méregfoga van a kigyónak. Ezeket mélyesíti harapáskor támadója testébe, miáltal a méreg a foga-

vere hatalmas farka. Azzal csapkod jobbra-balra, nagy hullámozásba hozva a vizet, de hiába, nincs menekülés.

Hogy miért támadja meg a kardhal éppen a bálnát, az nehezen magyarázható meg. Husát nem eszi meg. Több halászt kérdeztem erre nézve, de egy öreg halász kivételével valamennyi elfogadhatatlan magyarázatot adott. Az öreg ezt mondotta: A kardhal a tengerben élő lények legnagyobb ura. A bálna közöttük a legnagyobb és mivel nem élnek ellenséges viszonyban, a kardhal csak azért támad a cethalra, hogy többségét éreztesse. A kardhalvadászok felszerelése egy kétárbocos vitorlásból áll. Ezen egy gazolingép van, hogy a hajó gyorsabban mozoghasson. A legénységnek csupa tengerészből és ügyes vadászból kell állnia. Egy angol hajóskapitány a következőképp mondta el élet-halál harcát egy kardhállal: Ez év július negyedikén reggel fölszedtük horgonyunkat és kardhalvadászatra indultunk Izland kikötőjéből. Nyolc órákor vette észre az őrt álló matróz az első kardhalat. Hatalmas példány volt és nem tagadom, hogy

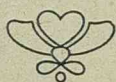
kon át a sebbe folyik. Amikor tehát a kigyó a fogószorításra száját kinyitotta, az indus egyik kezével viaszkos vászonnal bekötött üveget akként löki a méregfogakra, hogy azok a vásznat átlukasztják és a méregfogakból a méreg belecseppen az üvegcsőbe. Az ilyen módon felfogott mérecseppeket beszárítják és különféle módon végrehajtott kísérletekre használják fel, hogy az ellenmégét megállapítsák. A többi között főszlyt fektetnek a beoltási eljárásokra. Különféle emlősállatokba a mérget a bőrükön át fecskendezik be és vérükből szérumot készítenek. Ezekkel oltják be azután az egészséges állatokat, melyeket kigyóméreggel megmérgeznek. Hogy milyen eredményeket értek el, ezt titokban tartják. Azonban annyit Boeze doktor kitudott, hogy a szérum akkor hat, ha közvetlen a méreg belövelése után oltják az illető állatba.

A fák gyógykezelése. A párisi akadémiában Eberhard hosszabb értekezést olvasott fel a fák gyógykezeléséről. Indo-Kínában a teabokrot, az eperfát és a naracsfát különféle veszedelmes szubogarak támadják meg. Különösen a fa kérgét és hánscát furkálják át úgy, hogy a növény rövid idő alatt elpusztul. Eberhard a megtámadott fák kérgét éles késsel felvágta és a bogarak álcáit kiszedte, a sebhelyet azután 110 rész formmal, 40 rész glicerinn és 850 rész vízkeverékkel jól kimosta. Sőt több helyen ezt a keveréket a kéreg alá fecskendezte. A sebhelyeket vázonszalaggal bekötözte. A műtétet kéthetenként megismételte háromszor vagy négyszer. A negyedik kísérletnél már azt tapasztalta, hogy a sebhely teljesen behegedt és a fák nem pusztultak el, hanem szépen tovább fejlődtek.

KÜLÖNFÉLÉK.

A halember. Jókai Mórnak a »Névtelen vár« című regényében szereplő halember nem képzeleti alak. Az Esterházyak kapuvári levéltárában őrzött feljegyzések szerint, Nagy Ferenc és Molnár Mihály kapuvári halászok 1749. évben március 15-én a Fertőből egy 8 évesnek látszó fiugyermeket fogtak ki, aki-

mikor feléje közeledtünk, szívem hangosan dobogott az izgatottságtól, mert tudtam, hogy titáni harc fog lefolyni. Megragadtam a háromszáz méter hosszú kötetlen megerősített szigonyt, célba vettem és elröpítettem. Eltaláltam. A kardhal irtózatosan csapkodott a farkával, de azért én huzni kezdtem a hajónk felé. Egyszerre csak a hal nagyot szökött és engen bele-rántott a tengerbe. Hatalmas kardjával azután nekem rontott. Helyzetem valósággal kétségbeesítő volt, de embereim szerencsére leeresztették a kötelet és idejében sikerült fölmásznom a fedélzetre. Egy második szigony azután ártalmatlanná tette a hatalmas ellen-séget, és én szerencsésen, gazdag zsákmánnyal megmenekültem.

nek feje igen kerek, szája, széles, szeme pedig kicsiny volt, orra behorpadt s egész teste a bőr helyett pikkelyekkel volt borítva, a kéz és lábujjak pedig még-egyszer oly hosszúak voltak, mint az emberi ujjak. Ujjai uszódhártyával voltak ellátva, amint a vízi állatok-nál. A szörnyeteget a herceg kapuvári tisztartójához vitték, aki megkeresztelte és jární tanította, ami nagyon nehezen ment. Eleinte csak nyers halat és rákot evett, később főtt zöldséghez is kezdett hozzászokni, sőt azután már a ruhát is eltűrte magán. Így háromnegyed-évig élt a tisztartónál, tanult beszélni, némely szót már értelmesen kitudott mondani; midőn egyszer a vár-kastélyt körülvevő sáncárokhoz jutott s abban a vizet meglátva, tüstént beleugrott és végképp eltűnt.

A japánok házi állata. A tanulni vágyó és élelmes japán sok hasznos és jó szokást vett át az európaiaktól aminek hasznát vehette, csak egyben ragaszkodik ősi szokásához; házi állatot nem tart. Te-jet a japán ember nem iszik, tehát nem is tart tehenet. Régente, amikor híven követték a budhista vallás pa-rancsát, húst is alig ettek, de ma már az ország na-gyobb városaiban marhát is ölnek. A sertést Japánban nem ismerik. A ló csak nagy ritkán huz terhet s lát-ványosság számba megy az, amikor a császár szüle-tése napján lovak vonják az udvari hintók sokaságát. A lovas kocsit apró, kétkerekű taliga pótolja, amelyet a cinrikishasi, taligás ember nagy gyorsasággal gördít végig a városon. A szántás munkáját, a földmívelést bivalylyal végzi a japán. Ezt a türelmes, lomha állatot sem ösztökéli azonban valami nagyon, sőt körmét rizsszalmába burkolja, hogy éles kő vagy kavics meg ne sértse. A kutyá és a macska luxus-állat. Nem arra való, hogy a házat őrizze, hanem hogy a szobában a gazda és a vendégek játszótársa legyen. Különös szo-kásuk az, hogy a kölyök-macska farkát levágják, ne-hogy szerencsétlenséget hozzon a házra. Liba, kacsá alig van, de annál több tyúk. Az udvar szinte hem-zseg a baromfiak sokaságától, ami annak tulajdonít-ható, hogy a japán nagyon szereti a tojást s a vele készült eledelket. A galamb szent madár. Templo-mokban tanyázik s a hívők tömege látja el élelemmel. Harminc évvel ezelőtt is halállal bűnhődött az, aki egy galambot megölt, ma már azonban csak nagy pénzbirdsággal sujtják a tettest.

H I R E K.

Postai megbízásokat küldünk a jövő héten mindazoknak a tisztelt olvasóinknak, kiknek hátraléka a félévit meghaladja s kérjük őket azoknak jövő hó 5-ig való kiváltására. A lapot abban a reményben, hogy annak ez után is hivei maradnak, egyelőre tovább küldjük.

Háromszoros rablógyilkosság. Temesvárról táviratozzák: A közeli Rovená-pusztán, amely Bogsán község szomszédságában van, már husz év óta él egy öreg külön-c, Tölgyessy József, az osztrák-magyar

államvasut nyugalmazott felügyelője. A 95 éves aggasztán két nővel élt a pusztán, Hegedüs Ilonával, a házvezetőnőjével és Molnár Rózával, a cselédleánnyal. Mindhármukat f. hó 10-én reggel meggyilkolva, a lakást pedig teljesen kifosztva találták. A két nőt vértócsában lelték, Tölgyessy holtteste teljesen el volt szenesedve. Rablógyilkosok jártak a pusztán. Föl akarták gyújtani a lakást, de csak a szerencsétlen aggasztán égett el.

A szép Manda. Zágrábból sürgönyzik, hogy a Srijemske Novine egy rendkívül véres családi drámáról ír. Ancsics Simon vrpoljei erdőőr néhány héttel ezelőtt vett el egy Manda nevű rendkívüli szépségű parasztlányt. Neje, aki mindjárt az esküvő után megcsalta férjét, mindenáron el akarta hagyni férje lakását. Végre sikerült atyja és huga segítségével, akik kocsin érte jöttek, elmenekülnie. A megcsalt férj atyjával szintén kocsin üldözőbe vette a menekülőket. A midőn az első kocsit utólérték, atya és fiu revolverekkel a menekülőkre kezdett lövöldözni. A szép Manda holtan rogyott össze, atyja pedig sulyosan megsebesült. A csendőrség letartóztatta a gyilkosokat.

Az erdőőr kalandja. Zsolnáról írják: Chiba Béla erdőőr a Hahn-uradalomban e hó harmadikán, mikor hazafelé tartott, több falubeli emberrel találkozott, kik fát csusztattak a völgybe. Kettőt megszólított és elvette tőlük a fejszét, a harmadik pedig, Uhlyárik Mihály zebényi lakos vonakodott a fejszét átadni, mert — ugymond — a fa nem az uradalmi erdőből való. Chiba erdőőr erőlyesen felszólította a parasztot, hogy menjen vissza husz lépésnyire és ott tegye le a fát és kötelet. Uhlyárik néhány lépésnyire ment, de visszafordult és azzal a fenyegetéssel, hogy: Talán azt hiszed, hogy nincs erőm veled megbirkózni, az erdőőrnek tartott. Az erdőőr látva a veszélyt, a töltött fegyvert felhuzta és védekező állásba helyezkedett. Uhlyárik, ki felesége láttára vészemet kapott, balkezelével megragadta a puska csövét és jobbkezelével a ravaszt. A golyó Uhlyárik baloldalába furódott. Az erdőőr maga jelentkezett a csendőrségnél.

Mikor akasztottak utoljára Máramaroszigeten? Levelezőnk írja: Most, hogy a máramaroszigeti királyi törvényszék fogházában két halálraítelt rablógyilkos: Mihálka János és Husz Ábrahám ül, nem lesz érdektelen annak fölemlítése, mikor akasztottak utoljára Máramaroszigeten. A legutóbbi akasztás Máramaroszigeten az 1873-ik év tavaszán volt. Statárium volt ez időben s a megyei törvényszék mondott ítéletet a bűnös emberek fölött. Egy félkegyelmű oláh legénnyel, Dustyák Fedorral esett meg ebben az időben, hogy sulyos bünt követett el. Éhes volt s hogy egy tizkrajcáros cipőhoz hozzájusson, Farkasrévről Máramaroszigetre jövet az országuton meggyilkolt egy öreg oláh asszonyt. A megyei törvényszék a gyilkost halálra ítélte. Április elején, hajnali szürkületkor óriási közönség jelenlétében kivégezték Dustyák Fedort. Az akasztást Szutor János kassai kalaposmester hajtotta végre. Akkor ugyanis még nem volt az államnak kinevezett hóhéra s a halálos ítéleteket diletánsok hajtották végre.

Az elnyelt gyémánt. Nizzából jelentik: Egy Vega nevű spanyol tolvaj abban a szállóban, a hol lakott, meglopta a szomszédját. Egy gazdag asszony lakott a szomszédságában s a gyémántos függőjét az éjjeli szekrényén felejtette minap. Vega belopódzott a szobába és kitörte a cseresnyemagnagságu gyémántkővet a foglalatából. Mikor aztán keresték rajta, előbb a testén rejtette el, aztán, mikor levetkőztették, hirtelen a szájába dugta és lenyelte. Mivel a ráparancsolt hajtőszert nem akarja bevenni, Röntgen-sugárral megvizsgálják, azután pedig megoperálják, hogy kivegyék belőle a gyémántot.

A betörő halála. Megrendítő módon fejezte be bűnös életét egy betörő a fővárosban. Az eset a következő: Az Uj-utca 40. számú házának lakói az esti órákban arra a fölfedezésre jutottak, hogy a padláson betörők járnak. Rendőrt hívtak, aki még egy társával s néhány házbeli lakóval fölhatolt a padlásra. Átkutatták a nagy, három emeletes ház padlásának minden zugát, de nem akadtak a betörők nyomára. Már visszafelé indultak, amikor a feljáró mellett való szűk deszkarekesztékben hordók és rongy között egy gugguló alakra bukkantak. Eleinte menekülni igyekezett, mikor azonban a valóságos embersokadalmat látta maga előtt, nyugodtan engedte összekötözni a kezét. Vallatóra fogták. Kitünt, hogy Miklós Jánosnak hívják, többszörösen rovott multu ember s itt most betörést kísérelt meg. A házbeliak azt az állítását, hogy ketten voltak, Miklós határozottan tagadta. Közben a rendőrök Miklóst vallatták, az udvarból kiáltások hangzottak: »A másik a háztetőn jár!« A rendőrök erre, a padlás kijárón utána akartak menni a menekülő betörőnek. Ez azonban fölöslegesnek bizonyult, Miklósnak a tetőn járó társa a szomszédos Wesselényi-utca 41. számú házának tetejére akarván átalvetni magát, elvesztette az egyensúlyt s majd négyemelet magasságból lezuhant az utca kövére. Azonnal szörnyet halt. A rendőrközegek a mennyről a holttestben megállapították, úgy hiszik, hogy az illető Finger József rovott multu bádogossegéd. Miklós János megmaradt ama állítása mellett, hogy nem volt társa. Miklóst letartóztatták.

Ötven kiló dinamit felrobbanása. Rozsnyón, a rimamurányi vasmű telepén Molnár-Babics János társával, Sebespataki Józseffel megfagyott dinamitot melegített egy bódében. Mig Sebespataki vizért ment, addig Molnár-Babics az ötven kilogramm dinamitot ismeretlen módon fölrobbantotta. A bódé Molnár-Babicscsal együtt a levegőbe repült. A telepen valamenynyí ablak összetört. A szerencsétlen embernek csak a két lábát találták meg. A városban azt hitték, hogy földrengés volt.

Szerkesztői üzenetek.

Molnár István urnak. Bruznik. Az Ön és kartársa részéről beküldött 5 koronát vettük. Az illetők nevei lapunk mai számában vannak. Ezek egyike sem előfizetőnk; vajjon nem lehetne őket a lap részére is megnyerni? Egyébként legközelebb mutatványszámokat küldünk nekik. **Tóth Ferenc urnak. Kesztlőc.** A könyv dolgában írt sorainkra választ kérünk, mert ha nincs rá szüksége, másfelé fogjuk értékesíteni. **Májér Károly urnak. Makkoshotyka.** Az illető pályázatot figyelemmel fog-

juk kísérni s akkor arról külön is értesítjük. **Bollolay Miklós urnak.** Csiklovabánya. A küldött könyvet megkaptuk és az árát kívánságához képest elszámoltuk. **B. J. urnak.** A vármegyei erdőőrök közül azok tartoznak az altisztek sorába, kiknek javadalmazása a 600 koronát meghaladja. A fizetésüket a vármegyei szabályrendelet állapítja meg s a közigazgatási erdészeti bizottság utalványozza. Az elmaradt 8-ik számot ujjal megküldtük. **Mindazok,** kik boldogult atyám elhunytá alkalmából részvételüket nyilvánították, fogadják ezért hálás köszönetemet.

A kiadó hivatal postája.

Kubán János urnak. Fenes. A tévedés onnan eredt, mert K. M. kartársunk a 10 kor. küldésekor nem jelezte, hogy abból 2 korona az Ön javára esik, tehát az egész összeget az ő javára könyveltük el. Most, hogy ezt helyreigazítottuk, ő tartozik március végeig 2 koronával. miután pedig a lap további küldését beszüntette, szíveskedjék őt ennek az összegnek beküldésére nevében felkérni. **Fehér József urnak. Alsó-Szállaspatak.** Szíves sorait tudomásul vettük. Bizon az illető kartársnak az előfizetők sorából való kilépése fölött magunk is csodálkoztunk, annyival inkább, mert évek előtt kitűnő szolgálatot tettünk neki. Eppen így csodáljuk K. M. hátszegi kartársat, ki tett ígérete dacára sem jelentkezik.

Pályázati hirdetés.

Erdész (nős) és irodahivatalnok (nőtlen) ke-restetik mielőbbi vagy későbbi belépésre.

A nős erdész évi fizetése: 720 korona készpénz, lódíj 80 korona sőt több (fegyver nélkül), 1 öltözet ruha, szabad szolgálati lakás kerttel, gyümölcsös-szel, istállóval, 1 hold évenként frissen trágyázott illetmény-föld, szabad tüzelőfa, 7 erdei fuvar széna, szabad legeltetés 4 darab szarvasmarhára, némi vadhus. A tűzifa és széna házhoz ingyen beszállítva. A készpénz-fizetés 5—5 évenként 80 koronával szaporodik.

A nőtlen hivatalnok javadalma: 720 korona készpénz, szabad lakás, tűzifa, 1 öltözet ruha, lódíj az általa lőtt vad után. Későbbi nősülés és előmenetel a fentihez hasonló állásba jó magaviselet mellett lehetséges.

Kivánalmak: Elegendő ismeretek az erdészlet és vadászat terén, kivált a nagy vadnál.

A szolgálat (hegyi) kiváló erőteljességet és kitar-tást igényel.

Pályázók, kik a német és magyar nyelvet szóban és írásban tökéletesen bírják, továbbá olyanok, kik az írásban és számolásban némi jártassággal bírnak, előnyben részesülnek.

A kettősen: németül és magyarul szerkesztett pályázatokhoz csatolandó: kimerítő önéletrajz az

eddiggi tevékenység feltüntetésével, szerzett ismeretek és gyakorlati tapasztalatok, bizonyítványok és arckép, felsorolása a családi állapotnak és jelzése a testnagyságnak.

Diós-Jenő, (u. p. Rétság, Nógrádmegye).

Schölzel s. k.
főerdész.

Erdőgyakornok

19 éves, egészséges, másfél éves erdészeti és vadászati gyakorlattal, jó duvadírtó, beszél magyarul és németül, Felsőmagyarországon, Erdélyben vagy Slavóniában egy erdőházban ellátást keres. Ellátás és gondozásért járó fizetés megjegyzés szerint.

Szíves ajánlatok »Ellátás« címen az Erdészeti Ujság szerkesztőségéhez küldendők. 1—3

Állást keres

1—3

32 éves, nős, szakvizsgázott erdőőr, ki a m. kir. csendőrségnél 3 évig szolgált, jó lövő. az erdőgondozásban, a vadtenyésztés körüli teendőkből, valamint a duvadak pusztításában jártassággal bír. Nyelvismerete magyar és tót, kissé németül is ért. Állását folyó évi április hó 24-én foglalhatná el. Címe megtudható az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél Szászsebesen.

Állást keres

38 éves, nős, szakvizsgázott erdőőr, kinek az erdészlet terén minden tekintetben kitűnő jártassága van s több éven át nagyobb uradalmaknál volt alkalmazva. Vadászatban, valamint vadászebek idomításában szintén kiváló jártassággal bír. Három nyelven folyékonyan beszél. Utóbbi időben mint önálló erdő- és mezőgazdaság kezelő erdőirtással, a fának feldolgozásával és eladásával is meg volt bízva miről jó bizonyítványa van. Próbaidőre is elmegy. Gyermekai nincsenek. Szíves megkereséseket alábbi címen kér:

2—5

Polcz József
Bjzovác (Slavónia)

»VADÓR«

1—5

című Hönig-féle tankönyvet bármely mennyiségben megvesz lapunk szerkesztősége.

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen

MÜHLE VILMOS

cs. és kir. udvari szállító

TEMESVÁR.

Mag-, Növény-, Rózsa- és Fa-Nagy-tenyészetek.

(Művelési terület 94 hold.)

— VILÁGKIVITEL! —

A legjobb magvak kerti és mezei veteményezésre
(Mühle magvai jóságban elérhetők, de ebben felülmulthatatlanok.)

A legnemesebb gyümölcs-, disz- és sorfák

(Mühle fái többször átültettek, jól iskolázottak, mindenütt jól és biztosan gyarapodnak.)

A legszebb fenyőfélék, diszcserjék, rózsák stb.

(Mühle tülevelei mind télállóak, disz- és kuszcserjéi, valamint rózsái a létező legszebb virágnak.)

Postacsomagok magvakkal 5 koronán felüli értékben bárhová bérmentve küldetnek.

Mühle kertészeti kézikönyvei dilettánsok számára a legjobbak, megrendelésekhez ingyen csatolnak.

Dusan illusztrált főárjegyzék — páratlan a maga nemében — kívánságra bárkinek ingyen és bérmentve megküldetik.

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre.	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlközásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

XI. évfolyam.

Szászsebes, 1907. Március 21.

12. szám.

RÉGIPÉNZEK

aranyból és ezüsből jó árban megvétetnek. Schmideg Alfréd, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 1-16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönb felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekínthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készsággel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk. Kívánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés s a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállító. A nagyméltóságú földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállító. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

Erdészeti egyenruhák,

vadász ruhák és polgári ruhák, továbbá kalap, sapka, keztyű és minden egyenruházati és vadászati cikkek legjobban kaphatók:

KLAMERT ÉS KALMÁR

cégnél

BUDAPEST, Károly-körút 22.

Árjegyzékek és szövetminták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

!Forradalom!

— a fegyver technika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom** az összes rendszerű fegyvereknél rögtöni lökészenlétet és egyszerűsített abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.

A töltött fegyver **felhuzott kassal beállított rögtönzővel**, bármilyen helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akár csak egy sétabot.

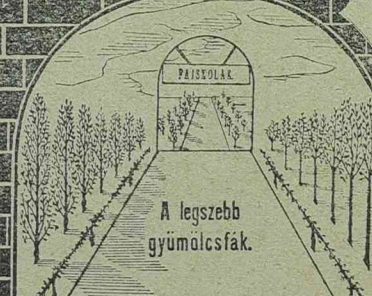
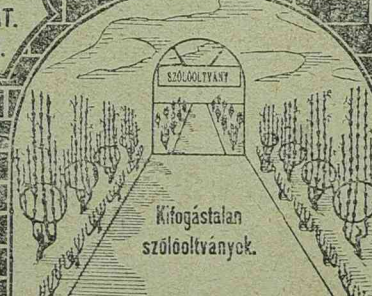
Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű hárommas fegyverekben 2.8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

FISCHER ÉS TÁRSA NAGYENYED Alsó-Fehér megye.

100 KAT. HOED.	
 A legszebb gyümölcsfák.	 Kifogástalan szőlőoltványok.
80.000 gyümölcsfa oltvány 1 millió gyümölcsfa-alany. 1 millió előkerítés csemete. Sétaterfák. ✱ Diszcserejek. ✱ Rózsák. Bogyogyümölcsűek stb.	1 1/2 millió szőlőoltvány. Európai és amerikai sima és gyökeres szőlővesszők stb. Árjegyzék és művelési utasítás ingyen.
EGYESÜLT FA- és SZŐLŐOLTVÁNYISKOLÁK FISCHER ÉS TÁRSA, és AMBROSI M.	

Előnyös vadértékesítés!

Szarvas, dāmivad, vadsertés, őz, nyul, fogoly és egyéb lött vad értékesítését minden mennyiségben elvállalom a legmagasabb árak mellett.

Azonnali készpénz elszámolás!

Ajánlatokkal kér:

Fodor Károly

bizományos

BUDAPEST, (központi vásárcsarnok).

Stainer Gyula

csász. és kir. udv. szállító

K Ö R M E N D

Vas m.

Magpergető gyár.
Erdészeti magkeres-
kedés, csemete-
kiviteli telep, fajbü-
rgonya kísérleti telep

ajánl

: csakis elsőrendű :
kifogástalan és faj-
tiszta

Kocsányos, kocsánytalan
tölgymakkot.

Bel- és külföldi
fenyőmagvakat.

Mindennemű
lombfamagvakat.

Mindennemű
gyümölcsmagvakat.

Tű és lomblevelű
erdei facsemetéket.

Mindennemű
**élősvényeket, disz-
fenyőket és cserjéket,
gyümölcsvadoncokat
és fákat, disz és sor-
fákat, fajburgonyát
stb. stb.**

Egenruhákat

Egyenruházati cikkeket

Polgári ruhákat

Fehérneműt

Fegyvereket és töltényeket

A legjutányosabb árak mellett legjobb minőségben készít

BLUM SÁNDOR

udvari szállítója Ő Felsége a perzsa császárnak, I. Péter szerb királynak és Wladimirovits orosz császári nagyhercegnek.

Budapesten

Váci utca 15.

Erdőtiszteknek nemkülönben erdőaltiszteknek előnyös részletfizetés kedvezmények.

Nagyobb megrendelés esetén kívánatra, a méretek felvétele végett a cég egy szabászt saját költségén bárhova elküldi

Arjegyzéket és mintákat ingyen küldök.

Vidéki megrendelésekre kiváló gond lesz fordítva. Legkisebb megrendelést is szívesen eszközölök. Meg nem felelő áru a cég költségén visszaküldhető.

Haering Ede

természetráji tanszergyáros

SZEGED

Csemegi utca 5 és 7 szám.

Elvállalja mindenféle állat művészi kitömését felelősség mellett.

Nagyobb vadászszobák berendezésére, tropheák, szőnyegek és relíeffépek készítésére vállalkozik. Praeparálásra alkalmas vadat a legjobb áron megvesz, esetleg más praeparátummal becserél. Arjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Vadakat a következő árakon vásárol:

Vadmacska . 4—6 koronáig
Borj . 4—6 „
Vidra . 10—20 „
Róka . 3—6 „
Medve nagyság szerint.
Mókus . 1 kor.
Mogyorós pele 1 „
Földi kutya . 1—2 koronáig
Szarvas nagyság szerint.
Őzbőr . 3—5 koronáig

Vaddisznó súly szerint.
Galamb 0.80—1 koronáig
Tuzok . 8—10 „
Erdei szalonka 2—2.40 kor.
Daru . 6—12 koronáig
Vadlud . 2—3 „
Vándor sólyom . 2 kor.
Sas . 3—10 koronáig
Keselyű . 10—12 „

A gyár a Délmagyarországi Közművelődési Egyesület védnöksége alatt áll.

Megrendeléseket elfogad a Szent-István Társulat is, Budapest, VIII. Szentkirályi utca 28.

Sürgőnycim: **Haering, Szeged.**

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítva 1847.

Bräusweller János
Szegeden.

Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórás, főtárlója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltenek.

Nyomatott STEGMANN JANOS könyvnyomdájában Szászsebesen.